

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 13Csp/15/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6619200892
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Šulaj
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2019:6619200892.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec sudcom JUDr. Jánom Šulajom v spore žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtňa 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, v zastúpení JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtňa 48, P.O. Box 205, 810 00 Bratislava, IČO: 37 927 795 proti žalovanému: O. R., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom V. T. XXX/XX, XXX XX Z., štátny občan SR, o zaplatenie 370,02 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žaloba žalobcu o zaplatenie sumy 370,02 Eur s príslušenstvom sa **z a m i e t a**.
- II. Žalovanému sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Právny predchodca žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s., skrátený názov: VÚB, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155 sa žalobou zo dňa 18.02.2019 domáhal zaplatenia sumy 370,02 € s príslušenstvom, pričom uviedol, že so žalovaným uzatvorili spolu dňa 29.03.2012 Zmluvu o pôžičke evid. č. XXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému pôžičku vo výške 800,- Eur.

2. Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 25,67 Eur, a to až do celkovej sumy vo výške 1.540,20 Eur. Žalovaný z vyššie uvedenej zmluvy uhradil sumu 1.078,14 Eur.

3. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, žalobca dňa 27.02.2016 listom - predžalobná upomienka, vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok, pričom žalovaného upozornil na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok ani v dodatočne poskytnutej lehote nedošlo, žalobca dňa 19.04.2016 úver zosplatnil, o čom bol žalovaný informovaný listom z dňa 27.04.2016 - „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Žalovaný dlžné splátky neuhradil.

4. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania návrhu predstavuje sumu 370,02 Eur. Žalobca si týmto zároveň uplatňuje zákonné úroky z omeškania, a to od šiesteho dňa nasledujúceho po Oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou. V zmysle článku 13.2 zmluvných podmienok sa zásielka považuje za doručенú piatym dňom od podania na poštovú prepravu.

5. Zmluvnú pokutu, evidovanú v priloženom Prehľade splátok a úhrad v stĺpci „Pokuta“ v sume 39,44 Eur, si žalobca v tomto konaní neuplatňuje.

6. Ku dňu podania žalobného návrhu žalovaný uhradil sumu 1.078,14 Eur, ktoré sú riadnymi splátkami poskytnutého finančného plnenia. Uvedená suma je v Prehľade splátok a úhrad evidovaná v stĺpci „Úhrada“. Súčasťou pohľadávky žalobcu a sú aj náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávky, ktoré si žalobca v tomto konaní uplatňuje vo výške 0,- Eur. V zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka sú príslušenstvom pohľadávky aj náklady spojené s jej uplatnením t.j. v predmetnej veci sú týmito nákladmi náklady spojené s vymáhaním pohľadávky. Na základe vyššie uvedeného, celkovú výšku dlžnej sumy žalovaného ku dňu podania návrhu tvorí: Istina 1.448,16 Eur + Náklady na vymáhanie 0,- Eur - Prijaté úhrady 1.078,14 Eur = Žalovaná suma 370,02 Eur.

7. Zostatok pohľadávky evidovaný v Prehľade splátok a úhrad /stĺpec „Zostatok“/ zahŕňa aj zmluvnú pokutu vo výške 39,44 Eur /stĺpec „Pokuta“/, ktorú si žalobca v tomto konaní neuplatňuje.

8. Žalovaný sa k žalobe písomne vyjadril podaním zo dňa 22.03.2019, v ktorom uviedol, že žalovaný sumu neuznáva a navrhuje, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol. V prejednávacom konaní nie je sporné, že právny predchodca žalobcu a žalovaný ako klient uzavreli dňa 29.03.2012 zmluvu o spotrebiteľskom úvere - QUATRO, pričom výška schválenej pôžičky bola 800,- Eur, celková suma pôžičky predstavovala sumu 1.447,10 Eur, ktorú mal žalovaný uhradiť v 60 mesačných splátkach pri výške 25,67 Eur, ročnej úrokovej sadzbe 28,2 % a RPMN 28,2 %. Priemerná hodnota RPMN 45,23 % (ďalej už len ako „Zmluva“). Celkové náklady spotrebiteľa podľa zmluvy boli vo výške 697,- Eur. Termín konečnej splatnosti bol dohodnutý na 03/2017. Vzhľadom na charakter úverovej zmluvy tá sa spravuje výhradne ust. § 52 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník a zákonom účinným v čase podpisu Zmluvy, t.j. zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej už len „ZoSÚ“). Súdna prax opakovane prejudikovala, že spotrebiteľ musí byť zrozumiteľne informovaný v akých termínoch, v akej výške a ako dlho je povinný plniť si svoje povinnosti - splácať istinu, úroky a iné poplatky vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere (nepostačuje len uvedenie konkrétnej výšky splátky, z ktorej nemožno rozpoznať čo predstavuje istinu, úrok a iné poplatky). Zákon teda charakterizuje povinné náležitosti zmluvy, ktorých ochranná funkcia je daná, pretože práve zákonom stanovené dostatočné množstvo informácií o podmienkach úveru, nákladoch a záväzkoch, ktoré z neho vyplývajú majú chrániť slabšiu stranu - spotrebiteľa. V uzatvorenej zmluve o pôžičke nie je uvedený údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ktorý sa vyžaduje podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona, keď lehota splatnosti je uvedená ako „Termín konečnej splatnosti: „03/2017“. Vyžaduje sa teda presná časová, dátumová špecifikácia konečnej splatnosti úverov, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov. Žalovaný poukazuje na názor vyslovený v rozhodnutiach Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 10.12.2012, sp. zn. 16Co/315/2012, sp. zn. 17Co/151/2012 zo dňa 19.09.2012, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11Co/101/2013 zo dňa 22.05.2013. V predloženej zmluve je však dátum konečnej splatnosti určený len „03/2017“, bez uvedenia konkrétneho dňa v mesiaci, ku ktorému má byť úver splatený. Takéto určenie konečnej splatnosti úveru nemožno považovať za dojednanie v súlade so zákonom, kde i z tohto dôvodu je potrebné poskytnutý spotrebiteľský úver podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch považovať za bezúročný a bez poplatkov. Okrem iného považuje za nevyhnutné zdôrazniť, že zmluva síce obsahuje údaj ako: úroková sadzba, RPMN (§ 9 ods.2 písm. i) a j) ZoSÚ), avšak tie nemožno považovať za platne dojednané, pre rozpor s dobrými mravmi. O rozpor právneho úkonu s dobrými mravmi ide aj v prípade uzatvorenia zmluvy pri obzvlášť premrštenej úrokovej sadzbe. Žalobca v rozpore s dobrými mravmi stanovil ročnú úrokovú sadzbu na 28,2 % p.a. Podľa Národnej banky Slovenska sa priemerné úrokové miery z úverov, pre nové obchody (spotrebiteľské úvery, začiatočná fixácia úrokovej sadzby pre úvery od 1 do 5 rokov) v čase podpisu zmluvy pohybovali na úrovni 11,76 % p.a. Úroková sadzba 28,2 % p.a. uvedená v zmluve predstavuje enormné až úžernícke navýšenie úroku o viac než 100 %. Súdna prax už opakovane prejudikovala, že dohoda o výške úrokov sa nesmie priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon v tejto časti absolútne neplatný. Žalovaný poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009. Žalovaný len okrajovo upriamuje pozornosť i na zmätočnosť údajov uvedených v zmluve a žalobe, ktoré vykazujú znaky nekalej obchodnej praxe, keď podľa žaloby bodu 2 mal žalovaný zaplatiť na pôžičke sumárne 1.540,20 Eur, podľa zmluvy čl. III však celková suma pôžičky mala činiť 1.447,10 Eur. Pri prepočte 60 x anuitná splátka 25,67 Eur = 1.540,20 Eur, tento údaj v zmluve absentuje, pri tomto výpočte by celkové náklady spotrebiteľa predstavovali 740,20 Eur, v zmluve sú uvedené celkové náklady spotrebiteľa vo výške 697,- Eur. V prípade, že anuitná splátka 25,67 Eur v sebe zahŕňala i poistenie (podľa zmluvy čl. III. mesačná výška poistenia 0,72 Eur), anuitná mesačná splátka bez poistenia by predstavovala sumu 24,95 Eur, pri počte 60 mesačných splátok by tak mal spotrebiteľ bez poistenia zaplatiť sumárne 1.497 Eur (a nie ako je to uvedené v zmluve 1.447,10 Eur), len v tomto prípade by celkové náklady spotrebiteľa predstavovali

697,- Eur - údaj uvedený v zmluve. Žalovaný má za to, že pôžičku je na základe vyššie uvedeného nevyhnutné považovať za bezúročnú a bez poplatkov, analogicky bol tak žalovaný povinný vrátiť len poskytnuté plnenie, t.j. 800,- Eur, z výpisu, ktorý k žalobe predložil žalobca vyplýva, že žalovaný zaplatil 1.078,14 Eur, žalovanú sumu tak možno považovať za nedôvodnú, vzhľadom na vrátenie plnenia zo strany žalovaného a to nad rámec.

9. Žalobca sa k vyjadreniu žalovaného písomne vyjadril podaním zo dňa 06.04.2019, v ktorom uviedol, že uzatvorená zmluva aj s poukazom na výrok rozsudku Súdneho dvora EÚ (tretia komora) zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15 obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti. Žalobca vo vzťahu k náležitosti rozpisu splátok odkazuje na aktuálne uznesenie Najvyššieho súdu SR z 22.02.2018, sp. zn. 3 Cdo 146/2017, kde je jednoznačne konštatované, že zmluva nemusí obsahovať rozpis splátok na istinu, úroky a poplatky. Vo vzťahu k preukázaniu náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. odkazuje okresný súd aj na výrok rozsudku Súdneho dvora EÚ (tretia komora) zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15, kde sa uvádza, že Zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Uvedené je možné doplniť aj o súčasnú právnu úpravu v zákone č. 129/2010 Z.z., z ktorého vyplýva, že je postačujúce, ak rozpis jednotlivých položiek každej splátky sa uvádza v amortizačnej tabuľke, ktorá nie je automaticky súčasťou každej zmluvy o spotrebiteľskom úvere a povinnosť ju vydať má veriteľ na základe žiadosti dlžníka/ spotrebiteľa. Vo vzťahu k existencii náležitosti podľa §9 ods. písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch žalobca poukazuje na výrok rozsudku Súdneho dvora EÚ (tretia komora) zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15, kde sa uvádza: „Zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky povinné náležitosti musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči. Nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok.“ V tejto súvislosti poukazuje na tú skutočnosť, že termín konečnej splatnosti je priamo uvedený v uzatvorenej zmluve pričom v spojení so zmluvnými podmienkami, s ktorými sa žalovaný oboznámil sú tieto hodnoty vyjadrené. Zároveň uvádza, že splátky sú splatné v zmysle čl. 6 bod 6.2 Všeobecných obchodných podmienok do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci a v zmysle čl. 6 bod 6.4 Všeobecných obchodných podmienok je prvá splátka splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy, pokiaľ nie je dohodnuté inak. Uzatvorená zmluva v spojení so zmluvnými podmienkami tak preukazuje, že termín konečnej splatnosti so splácaním po dobu 60 mesiacov pripadal na dátum 20.03.2017. Vo vzťahu k dobe trvania spotrebiteľského úveru žalobca uvádza, že v prípade riadneho splácania poskytnutého úveru je doba trvania zmluvy 60 mesiacov pripadajúcich na riadne predpísané zmluvné splátky. Žalovaný bol prostredníctvom parametrov zmluvy s uvedenými skutočnosťami oboznámený a tak mal vedomosť o dobe trvania úveru ako aj o termíne konečnej splatnosti. Žalobca v tejto súvislosti poukazuje aj na znenie ustanovenia občianskeho zákonníka § 122 ods. 2, kde sa uvádza že koniec lehoty určenej podľa týždňov, mesiacov alebo rokov pripadá na deň, ktorý sa pomenovaním alebo číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína. Pokiaľ termín konečnej splatnosti, v ktorom má absentovať deň v mesiaci premietneme do daného ustanovenia, žalovaný musel mať vedomosť o tom, že splátka je splatná vždy len k 20. dňu v mesiaci, teda takýto údaj nemohol byť zameniteľný so žiadnym iným dňom v mesiaci. Vo vzťahu k určenej RPMN žalobca uvádza, že táto je v zmluve riadne uvedená pričom súčasťou VOP je aj vzorec na jej výpočet s uvedením všetkých relevantných parametrov. Vo vzťahu k uvedeniu adresy predávajúceho žalobca uvádza tú skutočnosť, že na záhlaví uzatvorenej zmluvy je zreteľne uvádzaná adresa žalobcu, na ktorú by mohol žalovaný adresovať akékoľvek listiny, resp. reklamáciu, pričom táto skutočnosť je aj obsahom čl. 14 bod 14.13 VOP, s ktorými bol žalovaný oboznámený. Žalobca je toho názoru, že úroková sadzba je v zmluve zreteľne vyjadrená, pričom k jej údajnej neprimeranosti uvádza nasledovné. Pokiaľ ide o ročnú úrokovú sadzbu vo výške 28,20 %, na ktorú protistrana poukazuje, treba zdôrazniť, že úrokovú sadzbu ako aj zmluvu treba posudzovať podľa právneho predpisu platného a účinného v čase podpisu zmluvy. Posledná zmena pred prijatím zákona č. 106/2014 Z.z., ktorým sa od 1. júna 2014 nanovo upravila výška odplaty pri poskytnutí peňažných prostriedkov bola vykonaná v súvislosti s novelou zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. S účinnosťou od 1.6.2010 novela zákona č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov zmenila aj § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ktorý po novele uvádzal: „Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru

zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.“ Dôvodová správa k zákonu č. 129/2010 Z. z. spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov k § 53 ods. 6 uvádza: „Do § 53 Občianskeho zákonníka sa navrhuje doplniť nový odsek 6, obsahom ktorého je zákaz, aby v spotrebiteľskej zmluve, ktorej predmetom je poskytnutie peňažných prostriedkov, odplata podstatne prevyšovala odplatu obvykle požadovanú bankami za spotrebné úvery v obdobných prípadoch. Bude dôležité o akú výšku poskytnutých prostriedkov ide. Či ide o záväzok zabezpečený a obdobie na ktoré sa peňažné prostriedky poskytujú. Tieto tri kritéria majú význam pri určení podstatného prevýšenia odplaty a pri judikatúre možno pri tomto termíne (podstatného prevýšenia) vysledovať hranicu max. 20%.“ V čase podpisu zmluvy sa úroková sadzba bánk a pobočiek zahraničných bánk, za ktorú poskytovali finančné prostriedky pohybovala na úrovni 11,76 %, úroková sadzba v zmysle zmluvy o pôžičke bola vo výške 28,20 %, máme za to, že nejde o uplatňovanie úrokovej sadzby v rozpore so zákonom. Z uvedeného dôvodu nepovažuje dohodnutú výšku úrokov v rozpore s ust. § 3 Občianskeho zákonníka. Nakoľko zmluva bola uzatvorená pred dátumom 01.06.2014, je podľa žalobcu bez právneho významu skúmanie odplaty za poskytnutú pôžičku. Žalovaný podpisom zmluvy zároveň prehlásil, že s navrhovanými parametrami zmluvy súhlasí, pričom túto skutočnosť žiadnym spôsobom nespochybnil. Na základe uvedených skutočností žalobca navrhuje súdu, aby vyhovel podanej žalobe v zmysle žalobného petitu.

10. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobcu vyjadril podaním zo dňa 23.04.2019, v ktorom uviedol, že naďalej považuje ročnú úrokovú sadzbu dojednanú v zmluve v hrubom rozpore s dobrými mravmi; podľa zverejnených priemerných úrokových sadzieb na webovom sídle Národnej banky Slovenska poskytnutých pre spotrebiteľské úvery v rozhodujúcom období v kategórii Nové úvery pre domácnosti, pri spotrebiteľských úveroch, začiatočná fixácia úrokovej sadzby pre úvery od 1 do 5 rokov sa priemerné úrokové sadzby v čase podpisu zmluvy pohybovali na úrovni 11,76 % p.a. V zmluve bola dohodnutá ročná úroková sadzba 28,2 % čo je zjavne v hrubom rozpore s dobrými mravmi vzhľadom na to, že ide o navýšenie ročnej úrokovej sadzby podľa NBS nad 100 %. Dobré mravy patria medzi všeobecné uznávané zásady konania, na ktoré je povinný súd zo svojej úradnej moci prihliadať, či tieto boli v jednotlivých právnych vzťahoch medzi účastníkmi konania dodržané, a pokiaľ tomu tak nie je, zabrániť aby slabšia zmluvná strana - v tomto prípade spotrebiteľ, bola pred takýmito praktikami zo strany veriteľov ochránená. Dobré mravy predstavujú pojem, ktorý nie je presne zákonom definovaný, ale môžeme ho považovať za súhrn takých etických hodnôt, ktoré sú všeobecné uznávané a ktoré sú určitou etickou a morálnou vodiacou linkou pri vzniku, zmene alebo zániku právnych vzťahov v demokratickej spoločnosti. K problematike dobrých mravov sa vo svojej rozhodovacej činnosti vyjadril aj Najvyšší súd Slovenskej republiky, keď vo svojom rozhodnutí sp. zn.: 3Cdo/173/2003 uviedol, že za právny úkon priečiaci sa dobrým mravom v zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, treba považovať úkon, ktorý je všeobecne neakceptovateľný z hľadiska spoločnosti prevládajúcich morálnych zásad a princípoch vzájomných vzťahov medzi ľuďmi. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon v tejto časti absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009). Krajský súd v Prešove, v právnej veci sp. zn.3Co/114/2014, k výške zmluvných úrokov vyslovil: „Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % je neprijateľná a odporuje dobrým mravom. Prevýšenie úrokov o 100 % oproti priemeru úrokov za úvery poskytované bankami je netolerovateľné za žiadnych okolností a preto správne postupoval súd prvého stupňa, ak nepriznal žalobcovi žiadané úroky predstavujúce viac ako 100 % oproti priemeru úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere (v tom čase 12,67 % ročne). V tejto súvislosti odvolací súd zároveň zdôrazňuje, že pokiaľ sú úroky neplatné v celom rozsahu, nemožno ich ďalej ani moderovať, a preto súd prvého stupňa nesprávne postupoval, ak považoval dohodu o výške úrokov nad 12,67 % ročne za absolútne neplatnú. Správne mal ustáliť, že úroky sú neplatné v celom rozsahu. Táto okolnosť totiž spôsobuje značnú nerovnováhu v postavení účastníkov v neprospech spotrebiteľa v zmysle § 53 ods. 1, 5 Občianskeho zákonníka a za týchto okolností je potrebné hodnotiť dohodu o výške úrokov ako absolútne neplatnú.“ Úroková miera dohodnutá medzi stranami konania preukázateľne v danom prípade prevyšuje obvyklú úrokovú mieru tak ako už bolo uvedené, t.j. o viac ako 100 %, preto je takéto dojednanie absolútne neplatné. Zdôrazňujeme, že pokiaľ je ročná úroková sadzba dojednaná v zmluve neplatná, nemožno ju ďalej moderovať, úver je tak bezúročný a bez poplatkov pre deficit obligatórnej náležitosti zmluvy, z tohto dôvodu nemôže obstať účelová obrana žalobcu v zmysle ktorej je ten názoru: „že úroková sadzba je v zmluve zreteľne vyjadrená, pričom k jej údajnej neprimeranosti uvádza nasledovné. Pokiaľ ide o ročnú úrokovú sadzbu vo výške 28,20 %, na ktorú protistrana poukazuje, treba

zdôrazniť, že úrokovú sadzbu ako aj zmluvu treba posudzovať podľa právneho predpisu platného a účinného v čase podpisu zmluvy. Posledná zmena pred prijatím zákona č. 106/2014 Z.z., ktorým sa od 1. júna 2014 nanovo upravila výška odplaty pri poskytnutí peňažných prostriedkov bola vykonaná v súvislosti s novelou zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. S účinnosťou od 1.6.2010 novela zákona č. 129/2010 Z. z. spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov zmenila aj § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ktorý po novele uvádzal: „Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.“ Dôvodová správa k zákonu č. 129/2010 Z. z. spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov k § 53 ods. 6 uvádza: „Do § 53 Občianskeho zákonníka sa navrhuje doplniť nový odsek 6, obsahom ktorého je zákaz, aby v spotrebiteľskej zmluve, ktorej predmetom je poskytnutie peňažných prostriedkov, odplata podstatne prevyšovala odplatu obvykle požadovanú bankami za spotrebné úvery v obdobných prípadoch. Bude dôležité o akú výšku poskytnutých prostriedkov ide. Či ide o záväzok zabezpečený a obdobie na ktoré sa peňažné prostriedky poskytujú. Tieto tri kritéria majú význam pri určení podstatného prevýšenia odplaty a pri judikatúre možno pri tomto termíne (podstatného prevýšenia) vysledovať hranicu max. 20%.“ V čase podpisu zmluvy sa úroková sadzba bánk a pobočiek zahraničných bánk, za ktorú poskytovali finančné prostriedky pohybovala na úrovni 11,76 %, úroková sadzba v zmysle zmluvy o pôžičke bola vo výške 28,20 %, máme za to, že nejde o uplatňovanie úrokovej sadzby v rozpore so zákonom. Z uvedeného dôvodu nepovažujeme dohodnutú výšku úrokov v rozpore s ust. § 3 Občianskeho zákonníka. Nakoľko zmluva bola uzatvorená pred dátumom 01.06.2014, je podľa žalobcu bez právneho významu skúmanie odplaty za poskytnutú pôžičku. Žalovaný podpisom zmluvy zároveň prehlásil, že s navrhovanými parametrami zmluvy súhlasí, pričom túto skutočnosť žiadnym spôsobom nespochybnil. S právnym názorom žalobcu tak jednoznačne nemožno súhlasiť s poukazom na vyššie uvedené a judikatúru súdov SR, ktorá predchádzala novele zákona na ktorú žalobca poukazuje, dohoda o výške úrokov sa nemohla priečiť dobrým mravom ani v čase pred prijatím zákona č. 106/2014 Z.z., ktorým sa od 1. júna 2014 nanovo upravila výška odplaty pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Pokiaľ žalobca v nedodržaní obligatórnych náležitostí zmluvy poukazuje na výrok vyjadrený v Rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 v právnej veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. c/a Q. P., je potrebné uviesť, že Súdny dvor EÚ vo svojej odpovedi na 1. otázku uviedol, že Článok 10 ods. 2 písm. h) a i) Smernice sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 Smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave. Súdny dvor EÚ vo svojom rozhodnutí vyslovil, že Smernica sa má vykladať tak, že členské štáty nesmú zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto Smernice. Zákon o spotrebiteľských úveroch (ďalej aj ako „ZoSÚ“) platný a účinný v čase podpisu zmluvy, nad rámec smernice zakotvil prísnejšie podmienky vo vzťahu k povinným náležitostiam spotrebiteľskej zmluvy o úvere na splnenie ktorých je viazané posúdenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru. Požiadavka zákona o spotrebiteľských úveroch sa tak líši od požiadavky Smernice a ide nad jej rámec, pričom jednoznačne vyžaduje vyjadrenie jednak splátok istiny, ako aj splátok úrokov a splátok iných poplatkov. K výkladu tohto ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch existuje konštantná judikatúra slovenských súdov potvrdená rozsudkami Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, rozsudkami krajských súdov a stovkami rozhodnutí okresných súdov, v zmysle ktorej je potrebné toto ustanovenie vykladať tak, že zmluva musí obsahovať vyjadrenie splátok istiny, splátok úrokov a splátok poplatkov, inak sa zmluva o spotrebiteľskom úvere považuje v zmysle § 11 ods. 1 Zákona za bezúročnú a bez poplatkov. Smernica vyžaduje v spotrebiteľskej zmluve iba uvedenie výšky, počtu a frekvencie splátok spotrebiteľa, kde pri rozpore medzi Smernicou a zákonom sa nemôže bez ďalšieho automaticky uplatniť Smernica pred vnútroštátnym právom. Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora EÚ na otázku priameho účinku smerníc v spore medzi jednotlivcami v zásade platí zákaz horizontálneho priameho účinku spočívajúci v tom, že žiadne ustanovenie smernice zaručujúce jednotlivcovi práva alebo ukladajúce povinnosti ako také sa nemôže použiť v rámci sporu, v ktorom stoja proti sebe výhradne jednotlivci, pričom v prípadoch, kedy súdy rozhodujú o sporoch medzi veriteľmi a spotrebiteľmi ohľadne bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľských úverov sa jedná o spory medzi jednotlivcami. Z tohto dôvodu nie je možné, aby vnútroštátne súdy poskytli Smernici priamy účinok. V neposlednom rade výrok vyjadrený v Rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 v právnej

veci C-42/15 nemôže narušať všeobecné právne zásady, najmä zásadu právnej istoty. Vzhľadom na explicitné znenie ZoSÚ v čase podpisu zmluvy v časti členenia splátok na splátky istiny, splátky úrokov a splátky poplatkov, nemožno priznať Smernici ani nepriamy účinok, jednalo by sa o výklad vnútroštátneho zákona contra legem. Pokiaľ ide o rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15 je potrebné uviesť i to, že judikatúra vyšších súdov sa v otázke jeho aplikácie odlišuje, z tohto dôvodu poukazuje na § 54 ods. 2 OZ a najmä na interpretačné pravidlo citované v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4 Obdo 45/2012 zo dňa 24. júna 2013, podľa ktorého „pri nejednoznačnom výklade akejkoľvek problematiky týkajúcej sa ochrany spotrebiteľa, je potrebné uprednostniť vždy ten výklad, ktorý sleduje záujem spotrebiteľa“. Krajský súd v Trenčíne v rámci rozhodnutia sp.zn. 27Co/36/2017 zo dňa 28. 02. 2017 vyslovil: „K poukazu na rozsudok Súdneho dvora EU zo dňa 09.11.2016 zn. C-42/15 odvolací súd poukazuje v tejto súvislosti na Rozsudok Súdneho dvora EÚ zo 4. júla 2006, C-212/04 Adeneler, v ktorom uviedol, že povinnosť vnútroštátneho sudcu odvolávať sa na obsah smernice pri výklade a uplatňovaní relevantných ustanovení vnútroštátneho práva je obmedzená všeobecnými zásadami práva, najmä právnou istotou a zákazom retroaktivity, a nemôže slúžiť ako základ pre výklad contra legem vnútroštátneho práva (pozri analogicky rozsudok zo 16. júna 2005, Pupino, C-105/03, Zb. s. I-5285, body 44 a 47). Súdny dvor EÚ vykladá jedine a výlučne právo Európskej únie a ako taký nikdy nie je oprávnený poskytovať výklad práva vnútroštátneho, toto právo prináleží len vnútroštátnym súdom.“ V danom prípade tak nemôže obstať účelová obrana žalobcu v snahe liberovať deficit obligatórnych náležití zmluvy podľa ZoSÚ účinného v čase podpisu zmluvy. V neposlednom rade vznikajú pochybnosti i o správnosti údajov RPMN, ktorý žalobca v zmluve uviedol. Podľa žaloby mal žalovaný na úvere zaplatiť sumárne 1.540, 20 Eur (60 x anuitná splátka 25,67 Eur) podľa zdroja dostupného na internete by tak RPMN činila 33,92 %, v zmluve je RPMN uvedená 28,20 % . Za predpokladu, že by mal žalovaný hradieť úver bez poistenia by tak na úvere zaplatil sumárne 1.497,- Eur (60 x anuitná splátka bez poistenia po 24,95 Eur) podľa zdroja dostupného na internete by tak RPMN činila 32 %, opätovne nie RPMN tak ako je to uvedené v zmluve. Z daného vyplýva, že v zmluve je nesprávne uvedená RPMN v neprospech spotrebiteľa, čo má podľa § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ účinného v čase uzavretia zmluvy za následok, že úver je bezúročný a bez poplatkov, a to od počiatku. Zo zmluvy je zrejmé i to, že žalobca do výpočtu nezarátal poplatok za poistenie ako doplnkovú službu, napriek tomu, že zo samotného formulára úverovej zmluvy nevyplýva, že sa jedná o dobrovoľnú službu, ktorá nemá byť súčasťou RPMN. V súvislosti so zarátaním poplatku za poistenie do výpočtu RPMN poukazujeme i na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/98/2017 zo dňa 25.04.2017. Žalovaný má za to, že poistné malo byť zahrnuté do RPMN a teda celkových nákladov spotrebiteľa, pretože nešlo o dobrovoľnú doplnkovú službu, táto skutočnosť zreteľne vyplýva zo zmluvy. Žalovaný podpisom zmluvy automaticky uzatvoril aj poistenie minimálne v rozsahu Základného súboru poistenia, vychádzajúc z uvedeného možno len veľmi ťažko predpokladať, že spotrebiteľ, ktorému pri uzatváraní zmluvy ide predovšetkým o poskytnutie úveru, venuje pozornosť uzavretiu poistnej zmluvy. Podľa názoru žalovaného mali byť náklady na poistenie zahrnuté do RPMN a mali byť zahrnuté v celkových nákladoch spotrebiteľa, čo preukázateľne neboli. Žalovaný už vo svojom predchádzajúcom písomnom vyjadrení poukázal na to, že podľa zmluvy mali predstavovať celkové náklady spotrebiteľa 697,- Eur (bez zmienky o tom či je v týchto nákladoch subsumované poistné alebo nie), analogicky tak celková suma pôžičky zjavne bez poistenia mala činiť 1.497,- Eur (800,- Eur + 697 Eur,-), v zmluve však žalobca istivo, zavádzajúco uviedol nižšiu celkovú sumu pôžičky vo výške 1.447,10 Eur a až v žalobe správne uviedol, že žalovaný mal na úvere v skutočnosti zaplatiť až 1.540,20 Eur. Obdobné konania žalobcu vykazujú znaky nekalej obchodnej praxe, ktoré nemôže požívať ochranu. Na základe dôvodov uvedených v rámci vyjadrení naďalej zastáva názor, podľa ktorého je pôžičku nevyhnutné považovať za bezúročnú a bez poplatkov, analogicky bol tak žalovaný povinný vrátiť len poskytnuté plnenie, t.j. 800,- Eur, žalovaný však preukázateľne zaplatil 1.078,14 Eur, t.j. nad rámec. Navrhuje, aby súd po vykonanom dokazovaní žalobu žalobcu zamietol.

11. Súd vykonal vo veci dokazovanie prečítaním notárskej zápisnice č.l. 6-13, prílohy 1 projektu č.l. 14, všeobecných obchodných podmienok č.l. 22, prehľadu splátok a úhrad č.l. 23-26, oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru č.l. 26, žiadosti a zmluvy o poskytnutie pôžičky č.l. 27-28, predžalobnej upomienky č.l. 29, fotokópie obálky nedoručenej zásielky č.l. 30-31, prehľadu priemerných úrokových mier z úverov č.l. 55, oznámenia o postúpení pohľadávky č.l. 98, podacieho hárku č.l. 97 a zistil tento skutkový stav:

12. Spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130, ako veriteľ, a žalovaný, ako klient, podpísali dňa 29.03.2012 formulár označený ako

„Žiadosť a zmluva o poskytnutie pôžičky“, predmetom ktorej bolo poskytnutie pôžičky žalovanému na vo výške 800,- €.

13. V Článku III. Schválená výška pôžičky, zmluvné strany v zmluve dojednali:

- schválenú výšku pôžičky: 800,- €,
- výšku mesačnej splátky: 25,67 €
- ročnú úrokovú sadzbu: 28,2 %
- RPMN: 28,2 %
- sadzbu poistenia: 2,9 %
- priemernú hodnotu RPMN: 45,23 %
- termín konečnej splatnosti (mesiac/rok): 03/2017
- celkovú sumu pôžičky: 1.447,10 €
- počet mesačných splátok: 60
- mesačnú výšku poistenia: 0,72
- celkové náklady spotrebiteľa: 697,- €.

14. V zmysle Článku 6. Podmienky splácania, Všeobecných obchodných podmienok (SLPO; ďalej len „VOP“), bodu:

6.1 Klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutú Pôžičku a to v pravidelných mesačných Splátkach v sume a termínoch určených Splátkovým kalendárom, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy, inak v sume a termínoch uvedených v Zmluve a/alebo Podmienkach a/ alebo VOP.

6.2 Pokiaľ nie je v Splátkovom kalendári a/alebo Zmluve a/alebo Podmienkach a/alebo VOP stanovené inak, sú Splátky splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci.

6.3 V jednotlivých Splátkach je zahrnutý dohodnutý anuitný úrok, príslušná časť istiny a poistenie.

6.4 Prvá splátka je splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení Zmluvy a/alebo doručení Služby, pokiaľ nie je dohodnuté inak.

15. V zmysle Článku 12. Skončenie zmluvy, VOP, bodu:

12.1 Zmluva sa skončí úplným splnením všetkých záväzkov a pohľadávok Klienta vo vzťahu k Spoločnosti podľa Zmluvy. Skončenie zmluvy nemá vplyv na vyhlásenie Klienta uvedené v Zmluve, VOP alebo akékoľvek vyhlásenie Klienta dané Spoločnosti a tiež na arbitrážnu doložku v zmysle článku 14.24 VOP.

12.2 Klient ako aj Spoločnosť je oprávnená Zmluvu kedykoľvek vypovedať bez uvedenia dôvodu. Účinky výpovede nastávajú až okamihom vzniku skutočnosti podľa bodu 12.1 vyššie.

12.3 Klient je oprávnený odstúpiť od Zmluvy bez uvedenia dôvodu do 14 kalendárnych dní odo dňa uzavretia Zmluvy. Oznámenie o odstúpení od Zmluvy je Klient povinný zaslať Spoločnosti písomne formou doporučenej zásielky na adresu Spoločnosti uvedenú v Zmluve alebo na inom trvanlivom médiu dostupnom Spoločnosti. Lehota na odstúpenie od Zmluvy sa považuje za dodržanú, ak oznámenie o odstúpení od Zmluvy bolo zaslané najneskôr v posledný deň vyššie uvedenej lehoty. Ak Klient odstúpi od Zmluvy je povinný zaplatiť Spoločnosti istinu a úrok z tejto istiny odo dňa, keď sa Pôžička začala čerpať, až do dňa splatenia istiny a to bezodkladne a najneskôr do 30 kalendárnych dní po odoslaní oznámenia o odstúpení od Zmluvy. O výške aktuálneho dlhu, ktorý je Klient povinný uhradiť do vyššie uvedenej lehoty, je povinný informovať sa v Spoločnosti na telefónnom čísle infolinky uvedenom v Zmluve. Úrok sa vypočíta na základe dohodnutej úrokovej sadzby. Pri výpočte úrokov sa vychádza z počtu dní 365.

16. Písomným podaním zo dňa 27.02.2016 (č.l. 29) označeným ako „Predžalobná upomienka“ spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. oznámila dlžníkovi (žalovanému), že voči nemu eviduje nedoplatok na splátkach v celkovej výške 107,82 €, ktorý žiada bezodkladne uhradiť. Zároveň bol žalovaný upozornený, že ak do 05.04.2016 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 12/2015 bude Consumer Finance Holding, a.s. oprávnená úver zosplatiť. Žalovaný predžalobnú upomienku neprevzal a táto sa adresátovi vrátila (č.l. 30-31).

17. Písomným podaním zo dňa 27.04.2016 (č.l. 26) spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. oznámila dlžníkovi (žalovanému), že dlh z úverovej zmluvy č. XXXXXXX sa stal splatným v celom rozsahu a vyzval ho k jeho úhrade, pričom ku dňu vyhlásenie predčasnej splatnosti dlžná čiastka predstavuje sumu v celkovej výške 375,40 €.

18. Z prehľadu platieb (č.l. 23-25) vyplýva, že žalovaný z úveru uhradil sumu 1.078,14 €.

19. Písomným podaním zo dňa 23.05.2019 (č.l. 98) právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému postúpenie pohľadávky žalovaného na nového veriteľa, žalobcu.

20. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej len „ObZ“) v znení ku dňu 29.03.2012, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

21. Podľa § 502 ods. 1 ObZ v znení ku dňu 29.03.2012, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

22. Podľa § 503 ods. 1 ObZ v znení ku dňu 29.03.2012, záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

23. Podľa § 503 ods. 2 ObZ v znení ku dňu 29.03.2012, ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

24. Podľa § 504 ObZ v znení ku dňu 29.03.2012, dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

25. Podľa § 506 ObZ v znení ku dňu 29.03.2012, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

26. Podľa § 657 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) v znení ku dňu 29.03.2012, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

27. Podľa § 658 ods. 1 OZ v znení ku dňu 29.03.2012, pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

28. Podľa § 52 ods. 1 OZ v znení ku dňu 29.03.2012, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

29. Podľa § 52 ods. 2 OZ v znení ku dňu 29.03.2012, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

30. Podľa § 52 ods. 3 OZ v znení ku dňu 29.03.2012, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

31. Podľa § 53 ods. 9 OZ v znení ku dňu 29.03.2012, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

32. Podľa § 565 OZ v znení ku dňu 29.03.2012, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

33. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení ku dňu 29.03.2012, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú

formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

34. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení ku dňu 29.03.2012, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

35. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení ku dňu 29.03.2012, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

36. Podľa § 3 ods. 1 OZ v znení ku dňu 29.03.2012, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

37. Podľa § 39 OZ v znení ku dňu 29.03.2012, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

38. Podľa § 524 ods. 1 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

39. Podľa § 524 ods. 2 OZ, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

40. Aktívna vecná legitímácia žalobcu vyplýva jednak z právneho nástupníctva obchodnej spoločnosti Všeobecná úverová banka, a.s. po pôvodnom veriteľovi Consumer Finance Holding, a.s. uskutočnená zlúčením obchodných spoločností dňa 11.12.2017 a Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej medzi postupcami 1/ Consumer Finance Holding, a.s. a 2/ Všeobecná úverová banka, a.s. a postupníkom Intrum Justitia Slovakia, s.r.o., (žalobcom).

41. Vzhľadom na námietku žalovaného, ako aj ex offo súd skúmal zmluvu o spotrebiteľskom úvere z hľadiska jej platnosti s poukazom na dojednanú výšku ročného úroku. Vo vzťahu k neplatnosti zmluvy pre výšku úrokovej sadzby súd uvádza, že ročná úroková sadzba bola v zmluve uvedená vo výške 28,20 %. V zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, s účinnosťou do 01.06.2010 § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka uvádzal, že ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti. Uvedené zákonné ustanovenie § 53 ods. 6 OZ zaviedlo zákaz, aby v spotrebiteľskej zmluve, ktorej predmetom je poskytnutie peňažných prostriedkov odplata podstatne prevyšovala odplatu obvykle požadovanú bankami za spotrebné úvery v obdobných prípadoch. Zohľadňované mali byť skutočnosti o akú výšku poskytnutých prostriedkov ide, či úver je zabezpečený a obdobie na aké sa peniaze poskytujú. V čase podpisu zmluvy sa úroková sadzba bánk a pobočiek zahraničných bánk, za ktorú poskytovali finančné prostriedky pohybovala na úrovni 15,48 % a úroková sadzba v zmysle zmluvy o pôžičke je 28,20 %, ak teda chápeme bežnú odplatu bánk vo výške 15,48 %, ktorá predstavovala jej úrokovú sadzbu, tak potom úrok 28,20 % predstavuje navýšenie takejto sadzby o takmer dvojnásobok (1,82), t.j. takmer 100 %, čo podľa názoru súdu je možné klasifikovať ako konanie v rozpore s § 3 OZ a v spojení s § 39 OZ je možné považovať zmluvu za neplatnú. V otázke vysporiadanie vzťahov z neplatnej zmluvy pri plnení zmluvných strán je potrebné vychádzať z príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka upravujúcich bezdôvodné obohatenie. Žalovaný plnenie, ktoré mu poskytol žalobca spotrebiteľským úverom vo výške 800,- € vydal, keďže

uhradil celkovo 1.078,14 € veriteľovi, a teda nie je dôvod, pre ktorý by mal veriteľovi následne poskytovať ďalšie peňažné sumy. Z uvedených dôvodov súd preto žalobu zamietol.

42. Aj za predpokladu, že by zmluva o spotrebiteľskom úvere bola platnou, teda dojednanie úrokovej sadzby by nebolo v rozpore s § 3 OZ a následne s dôsledkami uvedenými v § 39 OZ súd by skúmal predmetnú zmluvu z hľadiska jej obsahových náležitostí a platnosti v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch. Zmluvu uzatvorenú medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným zo dňa 29.03.2012 súd posudzoval ako zmluvu spotrebiteľskú a preto skúmal podstatné náležitosti predmetnej zmluvy tak ako ich požaduje zákon. Zmluva uvádza výšku pôžičky 800,- € pri výške mesačnej splátky 25,67 €, ročnej úrokovej sadzbe 28,2 % a príslušnej RPMN 28,2 % s tým, že celková suma pôžičky, ktorú má dlžník vrátiť predstavuje 1.447,10 €. Poskytnutú čiastku 800,- € mal žalovaný vrátiť v 60. mesačných splátkach po 25,67 € čo však predstavuje celkovo sumu 1.540,20 €, pričom podľa zdroja dostupného pre výpočet RPMN by takto určená RPMN predstavovala 33,92 % oproti v zmluve uvedenej RPMN 28,20 %. Celková suma pôžičky 1.497,- € uvedenú v zmluve by predstavovala sumu 60 anuitných splátok, v ktorých by však nebolo zahrnuté poistenie 0,72 € čo by však predstavovalo podľa zdroja dostupného na internete pre výpočet RPMN (kalkulačka pre výpočet RPMN www.ekonomika.sme.sk <<http://www.ekonomika.sme.sk>>) sumu RPMN 29,78 % čo sa opätovne líši od sumy v zmluve uvedenej. Z vyššie uvedeného teda vyplýva, že nesprávne uvedenie RPMN v neprospech spotrebiteľa má následky v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmluvy, t.j. jeho bezúročnosť a bezpoplatkovosť. Z časti III. zmluvy navyše vyplýva, že do RPMN ako ani do celkovej sumy pôžičky právny predchodca žalobcu nezapočítal mesačnú výšku poistenia 0,72 € napriek tomu, že vo výške mesačnej splátky táto započítaná je (keďže 60 x 25,67 € predstavuje 1.540,20 €), pričom z obsahu zmluvy nie je zrejmé, že by poistenie malo byť založené na báze dobrovoľnosti a doplnkovosti, a teda nemalo by byť súčasťou RPMN. Zo znenia Článku IV. Poistenie schopnosti splácať splátky vyplýva len skutočnosť, že dlžník je si vedomý, že podpisom tejto zmluvy o pôžičky vyjadruje svoj súhlas s poistením schopnosti splácať pôžičku poskytovanú veriteľom, a to v rozsahu základného súboru poistenia A. Rovnako v zmluve právny predchodca žalobcu nesprávne uvádza celkovú sumu pôžičky, nakoľko pri poskytnutej sume 800,- € a uvedených celkových nákladoch spotrebiteľa 697,- €, potom celková suma pôžičky nemôže predstavovať 1.447,10 € tak ako sa to uvádza v zmluve o poskytnutí pôžičky, táto suma predstavuje pri 60-tich splátkach po 25,67 € celkovo sumu 1.540,20 € aj v prípade ak by bolo započítané do mesačnej splátky poistenie. Z uvedených dôvodov preto považuje súd zmluvu odhladnuc od jej neplatnosti aj tak za bezúročnú a bezpoplatkovú a keďže žalovaný z poskytnutej sumy 800,- € uhradil sumu 1.078,14 €, t.j. uhradil viac ako mu pri bezúročnosti a bezpoplatkovosti bolo poskytnuté, súd by žalobu ako nedôvodnú aj tak zamietol.

43. K argumentácii žalovaného ohľadom nerozčlenenia jednotlivých splátok na istinu, úroky a poplatky súd len podotýka, že súdna prax predmetnú otázku vyriešila aj vo vzťahu k rozhodnutiu C-42/15 vo veci P. c/a Slovenská republika (aktuálne rozhodnutie NS SR č. 3Cdo 136/2017 z 22.02.2018), kde je jednoznačne konštatované, že zmluva nemusí obsahovať rozpis splátok na istinu, úroky a poplatky s odkazom na amortizačnú tabuľku, ktorú si môže spotrebiteľ od veriteľa vyžiadať. Uvedená skutočnosť úver nerobí bezúročným a bezpoplatkovým, avšak vzhľadom na vyššie konštatovanú neplatnosť úverovej zmluvy súd na túto skutočnosť poukazuje len z hľadiska argumentačného vysporiadania sa s námietkami žalovaného v celosti.

44. Rovnako vo vzťahu k náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch má súd za to, že zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vytvorená ako jediný dokument, ale všetky povinné náležitosti musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalo nosiči. Nie je nevyhnuté, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Termín konečnej splatnosti je priamo uvedený v zmluve, podľa názoru súdu dostatočným spôsobom s uvedením mesiaca a roku kedy sa stane posledná splátka splatnou. Zároveň v zmysle Článku VI., bod 6.2 VOP splatnosť jednotlivých splátok je upravená do 20-teho dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci, pričom v zmysle Článku VI., bod 6.4 VOP je prvá splátka splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy, pokiaľ nie je dohodnuté inak. Uzavretá zmluva v spojení so zmluvnými podmienkami tak preukazuje, že termín konečnej splatnosti so splácaním po dobu 60 mesiacov pripadal na dátum 20.03.2017. Navyše z prehľadu splácania dlhu žalovaným je zrejmé, že tento bol o termínoch jednotlivých splátok vedomý po období kedy dlh riadne splácal. Uvedené však rovnako ako námietka pod bodom 43 vzhľadom

na neplatnosť úverovej zmluvy súd posudzoval len z hľadiska argumentačného vysporiadania sa s námietkami žalovanej strany.

45. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

46. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

47. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

48. Žalovaný bol v konaní úspešný, avšak žiadne trovy konania mu nevznikli a žalovaný si ich ani uplatnil, preto mu súd právo na náhradu trov konania od žalobcu nepriznal. O výške náhrady trov konania už nie je potrebné, s ohľadom na skutočnosť, že žiadne trovy žalovanému nevznikli (resp. si ich žalovaný neuplatnil), samostatne rozhodovať.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozsudku, prostredníctvom Okresného súdu Lučenec, Ulica Dr. Herza 14, 984 37 Lučenec na Krajský súd Banská Bystrica, a to písomne.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každá strana sporu dostala jeden rovnopis odvolania. Ak strana sporu nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jej trovy.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Podľa § 367 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd.

Podľa § 367 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

Podľa § 367 ods. 3 Civilného sporového poriadku, právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti.

Podľa § 368 Civilného sporového poriadku, osoba oprávnená podať odvolanie sa môže odvolania vzdať. Vzdať sa odvolania možno len voči súdu, a to až po vyhlásení rozhodnutia.

Podľa § 369 ods. 1 Civilného sporového poriadku, dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova.

Podľa § 369 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania.

Podľa § 369 ods. 3 Civilného sporového poriadku, ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví.

Podľa § 369 ods. 4 Civilného sporového poriadku, ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.